

Klachtennummer 2011 N-13 De schooldirecteur heeft zich in redelijkheid op het standpunt kunnen stellen dat de Leerplichtwet hem niet de ruimte bood om aan klagers verzoek om zijn kinderen buiten de reguliere schoolvakantie verlof te verlenen tegemoet te komen. De informatieverstopping aan klager had uitgebreider kunnen zijn. Klacht ongegrond.

Advies LKC KO van 16 juni 2011

De school directeur heeft een verzoek van klager om zijn kinderen buiten de reguliere schoolvakantie verlof te verlenen zonder redelijke grond afgewezen. Op vragen over de afwijzing die klager heeft gesteld, heeft hij geen inhoudelijk antwoord gekregen.

De klacht is afkomstig van de heer A, vader van de minderjarige B en C, leerlingen van de E-basisschool. Zij is gericht tegen mevrouw D, directeur van de E-basisschool, en de heer F, voorzitter van het college van bestuur.

Inhoud van de klacht

Klager heeft voor zijn leerplichtige kinderen aan D om vrijstelling van de Leerplichtwet gevraagd van 11 januari 2010 tot en met 15 januari 2010.

De werkzaamheden van klager en die van zijn echtgenote maken het onmogelijk om tijdens de reguliere schoolvakanties met het gezin op vakantie te gaan.

De kerstvakantie is voor beiden een extra drukke periode. Zij konden daarom niet gedurende die tijd met hun gezin op vakantie.

Mevrouw D heeft het alleszins redelijke verzoek van klager afgewezen. Daarbij heeft zij ondanks aandringen van klager geweigerd haar afwijzing van deugdelijke informatie te voorzien. Als enige reden noemt zij dat er voor klager voldoende mogelijkheden voor een gezinsvakantie zijn in andere schoolvakanties.

Klager heeft de handelwijze van mevrouw D aan het schoolbestuur voorgelegd. Het schoolbestuur wil evenmin aan klager een overzicht van de redenen geven die de afwijzing zouden kunnen rechtvaardigen.

Ondanks het feit dat er geen verlof was gegeven, is klager met zijn kinderen op vakantie geweest gedurende de bewuste periode.

De afwijzing is in strijd met de Leerplichtwet. Dat blijkt uit de uitspraak van de kantonrechter, die moest oordelen over de vraag of klager door zijn kinderen van school te houden de Leerplichtwet had overtreden. De kantonrechter heeft klager geen straf opgelegd. Daarbij was een belangrijke overweging dat de schooldirecteur heeft nagelaten klager erop te wijzen dat hij de afwijzing kon doen toetsen door de bestuursrechter.

Strijdigheid met de Leerplichtwet blijkt ook uit het feit dat in een eerder schooljaar de vorige schooldirecteur een vergelijkbaar verzoek van klager wel toe heeft toegewezen.

Dat de Leerplichtwet geen ruimte zou bevatten voor het toewijzen van het verzoek van klager, kan dus geen reden opleveren voor de afwijzing.

Het oordeel van de Commissie:

Artikel 13A van de Leerplichtwet wijst de schooldirecteur aan als degene die beslist over het verlenen van verlof dat niet meer dan tien dagen bedraagt. De directeur moet daarbij binnen de kaders van de Leerplichtwet blijven.

Mevrouw D heeft het verzoek van klager afgewezen. Als reden daarvoor heeft zij aangevoerd dat er voldoende mogelijkheden overbleven voor een gezinsvakantie gedurende een ander deel van het jaar. De Leerplichtwet zou er in dat geval aan in de weg staan dat er verlof voor een gezinsvakantie zou worden verleend.

De beoordeling van de Commissie gaat niet verder dan een toetsing van de vraag of aangeklaagden klager wel of niet onheus hebben bejegend. Een uitleg over het juist uitleggen van artikel 13A van de Leerplichtwet ligt dan ook niet op haar weg.

De Commissie komt binnen de haar gegeven toetsingsmogelijkheden tot de bevinding dat de schooldirecteur, daarin gesteund door het schoolbestuur, in redelijkheid zich op het standpunt kon stellen dat de Leerplichtwet haar niet de ruimte bood om aan klagers verzoek tegemoet te komen.

Voor wat betreft de wijze waarop met klager is gecommuniceerd is de Commissie van oordeel dat, hoewel de informatieverstopping aan klager uitgebreider had kunnen zijn, aangeklaagden in voldoende mate hebben duidelijk gemaakt waarom zij van oordeel waren dat de wet- en regelgeving niet de door klager gewenste ruimte biedt.

De Commissie verklaart de klacht ongegrond.